

Så slutade ett Julagille på 1630 talet

Prästen i Södra Rörum Christen Jensen Blickfeld satt på ett julagille hos bonden Povl Matsön på Mjäläströ gård söder om byn. Man åt och drack och snackade om vär och vind, om de dagliga bekymren, allt medan värmen och röken från den öppna spisen spreds i stugan. Gästerna och husets folk satt bänkade vid ett långbord, drängar och pigor vid den nedersta ändan och far själv vid den översta med prästen vid sin högra sida på hedersplatsen. Prästen omtalade att vid Biskopsvisitationen under det gångna året hade denne sakt att ungdomen i socknen varit icke dåligt undervisade i katekesen och allmän religionskunskap! Det fanns ju förstas undantag, han lät blicken glida över bordet bort mot dränga-bänken ty här satt två av de svarta fåren, i den för övrigt vita flocken, pojkarna kände de närvarandes blickar på sig, de satt kvar en stund smög sig sedan ut på gården funderande på vad de skulle göra åt saken. Samtalet i stuan hade vid pojkarnas utträde rört sig om en vargflock, som några dagar tidigare observerats vid Åkarp en gård strax intill, detta uppsnappade ynglingarna och en av dem kom att tänka på ett hyss han varit med om i sin hemsocken tidigare. Innomhus fortsattes samtalen med stegrad intensitet, allt efter som mat och dricka förtärdes. Bonden på Vasahus omtalade med hög röst hur det sista vargskallet på Hannesudde i Fulltofta tillgått. Det var den kalla vintern 1628 i slutet av Mars månad menigheten i Fulltofta och Ousbyholm socknar, på grund av dessa hiskeliga djurs framfart blevo kallade, att med lapptäcke och vargnät bössor och spjut avliva så många som möjligt av dessa ondskans avkomma som möjligt. Han omtalade att efter drevet av de stora skogarna omkring Mörkerets by drog man sig ner mot Rånshjön, och som brukligt var stängde udden av med nät och lapptäcke och mellan dessa placerades skyttar ut varefter de övriga forsatte sitt drev utåt mot den yttre delen. Då isen vid denna tiden på året låg en bra bit ut var odjuret fångade i en fälla, varvid två gamla vagar och tre ungar ihjälslogs utan misskund. En gammal hane bröt sig ut mellan drevkalarna och sprang mot oss vid lapptäcken, men en tuppare från ousbyholm som lånat en bössa på slottet skamsköt honom, för det var svårt krut bakom kulan så det toq för dåligt, han närmade sig min lucka i nätet, då stack jag honom i sidan med mitt spjut trots detta vände han sig om och bet av träskäftet innan han blev där. Timmen började bli sen och gästerna var tvungna att dra sig hemåt lite uppskärade efter allt de hört om skogens vilda djur. Prästen var själv i sin släde han varnades av folket för att köra genom skogen till Sa:Rörum men han omtalade för dem att han alltid hade sin bössa med i släden för alla eventualiteters skull. Vädret var ljust med månsken och moln jagande varandra, bildande skuggor på snön.